

ÎNCHEIERE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Igor Eremia, reprezentat de către avocatul Vitalie Eremia,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Eremia împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne privind constatarea încălcării termenului legal de prezentare a informației, obligarea prezentării informației solicitate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 aprilie 2019 Igor Eremia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne privind constatarea încălcării termenului legal de prezentare a informației, obligarea prezentării informației solicitate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 martie 2019 de către Inspectoratul Național de Patrulare, a fost recepționată cererea sa prin care a solicitat eliberarea fotografiilor efectuate de către angajatul INP Huzun Constantin, cod personal nr.xxxx, la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04 597150 din 02 martie 2019 și menționat în procesul-verbal nominalizat la secțiunea „Anexe”.

A înaintat cererea în temeiul art. 6, 10, 11, 16 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000, art. 425 din Codul contravențional, art. 99, 100 din Codul de procedură penală, în scop de prezentare de probe instanței de judecată, cât și pentru informarea proprie asupra circumstanțelor cauzei.

Inspectoratul Național de Patrulare urma să elibereze răspuns la cererea sa din 28 martie 2019, până la 18 aprilie 2019, adică în termen de 15 zile lucrătoare, echivalentul a 20 de zile calendaristice, conform art. 16 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000.

Conform pct. 43 lit. b) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 02 aprilie 2007, dacă reclamantul a sesizat direct instanța de judecată, termenul va curge de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz că nu a

primit răspuns, de la data la care trebuia să-l primească, adică de la expirarea termenului de 15 zile lucrătoare, respectiv, 20 de zile calendaristice

Până la ziua înregistrării, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a cererii de chemare în judecată, cererea sa cu privire la eliberarea informației nu a fost satisfăcută și informația nu i-a fost eliberată.

Prin neeliberarea informației solicitate, dânsul poate fi sancționat contravențional, din ce rezultă că în interesul Inspectoratului Național de Patrulare este neeliberarea informației, având scopul de a-i îngreuna posibilitatea demonstrării ilegalităților comise de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal contravențional.

Ca rezultat al neeliberării informației solicitate, dânsul este îndreptățit pe deplin la repararea prejudiciului moral cauzat prin suferințele psihice care au fost suportate și care au fost condiționate de starea de frustrare, disperare, disconfort cauzat de tergiversarea eliberării informației legal solicitate, ceea ce-i creează tensiune internă permanentă, care în final pot duce la dereglări de sănătate.

A solicitat reclamantul constatarea încălcării de către pârât a termenului legal de prezentare a informațiilor oficiale; încasarea prejudiciului moral în sumă de 1000 de lei; obligarea Inspectoratului Național de Patrulare de a prezenta fotografiile efectuate de către angajatul, Huzun Constantin, la întocmirea procesului-verbal nr.MAI04 597150 din 02 martie 2019 și menționate în procesul-verbal la secțiunea „Anexe”.

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Eremia Vitalie, în interesele lui Eremia Igor a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a termenului legal de eliberare a informației solicitate prin cererea lui Eremia Igor din 28 martie 2019 și s-a obligat Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne să prezinte reclamantului Eremia Igor fotografiile efectuate de către angajatul Inspectoratului Național de Patrulare Huzun Constantin la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04 597150 din 02 martie 2019, indicate în anexa procesului-verbal respectiv.

În rest pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel prima instanță a constatat că Igor Eremia a expediat cerere privind furnizarea informațiilor oficiale în adresa Inspectoratului Național de Patrulare, care a fost recepționată de ultimul la 28 martie 2019. La 17 aprilie 2019 Inspectoratul Național de Patrulare a emis răspuns la cererea reclamantului, din care rezultă că cererea privind eliberarea probelor anexate la procesul-verbal cu privire la contravenție poate fi depusă în cancelaria Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău.

Instanța a concluzionat că Inspectoratul Național de Patrulare a încălcat termenul legal prevăzut de art. 16 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, de prezentare a informației solicitată de către Eremia Igor or, cererea privind accesul la informație a fost recepționată la 28 martie 2019, iar răspunsul a fost emis abia la data de 17 aprilie 2019, fără a fi anexată din partea pârâtului a dovezii privind expedierea răspunsului în cauză în adresa reclamantului.

Prin urmare instanța de fond a admis capătul de cerere privind constatarea încălcării de către Inspectoratul Național de Patrulare a termenului legal de eliberare a informației solicitate prin cererea lui Igor Eremia din 28 martie 2019.

Pretenția cu privire la obligarea Inspectoratului Național de Patrulare să prezinte lui Igor Eremia fotografiile efectuate de către angajatul Constantin Huzun la întocmirea procesului-verbal nr.MAI04 597150 din 02 martie 2019 a fost admisă, or informația solicitată de reclamant face parte din informația ce poate și urmează a fi furnizată prin prisma Legii privind accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, părțile dosarului sunt subiecți ai acestei legi, iar pârâtul Inspectoratul Național de Patrulare nu a furnizat în termenii stabiliți informația solicitată lui Igor Eremia, faptul nefurnizării fiind probat prin răspunsul nr.34/17/11387 din 17 aprilie 2019.

Pretenția de încasare a prejudiciului moral în sumă de 1000 de lei, a fost respinsă ca neîntemeiată, or reclamantul Igor Eremia nu a probat cauzarea prin refuzul pârâtului de a-i furniza informația solicitată, a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în bani.

Prin decizia din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Eremia Igor, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 07 noiembrie 2019 și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Eremia Igor împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne privind constatarea încălcării termenului legal de prezentare a informației, obligarea prezentării informației solicitate și repararea prejudiciului moral.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că pârâtul Inspectoratul Național de Patrulare a emis răspuns la cererea reclamantului la 17 aprilie 2019, în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare stabilit de legea privind accesul la informație. Totodată Inspectoratul Național de Patrulare a fost în imposibilitate de a elibera lui Igor Eremia fotografiile care au constituit ca mijloc de probă în cadrul cauzei contravenționale inițiate pe numele ultimului, or contestația lui Igor Eremia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, împreună cu dosarul cauzei contravenționale a fost expediat în instanța de judecată la 18 martie 2019 în conformitate cu prevederile art. 448 alin. (4) Cod contravențional, fotografiile fiind anexate la cauza nominalizată, iar cererea de acces la informație a fost primită de Inspectoratul Național de Patrulare la 28 martie 2019.

Instanța de apel a concluzionat că Inspectoratul Național de Patrulare la examinarea cererii de acces la informație depusă de Igor Eremia a respectat prevederile Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, informându-l pe ultimul despre imposibilitatea oferirii informației solicitate. Prin urmare instanța de apel a conchis că este eronată concluzia primei instanțe, care a constatat încălcarea de către Inspectoratul Național de Patrulare a termenului legal de eliberare a informației solicitate prin cererea lui Eremia Igor din 28 martie 2019, cu obligarea să prezinte reclamantului fotografiile efectuate.

Totodată, având în vedere netemeinicia pretențiilor invocate de reclamant cu privire la constatarea încălcării accesului la informație, obligarea prezentării informației solicitate, subsecvent instanța de apel a conchis că urmează a fi respinse și pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului moral.

La 03 martie 2020 Igor Eremia, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei hotărâri noi cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

A menționat că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor, a inversat în mod intenționat poziția recurentului Eremia Igor, invocând circumstanțe care nu au existat, interpretând denaturat poziția participanților la proces, făcând trimitere la circumstanțe inventate.

A specificat că instanța de apel contrar prevederilor art. 17 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000, a menționat faptul că Inspectoratul Național de Patrulare corect a comunicat lui Eremia Igor că dacă ultimul dorește obținerea informației solicitate trebuie să se adreseze instanței de judecată, or intimatul urma în 3 zile lucrătoare să readreseze cererea altui furnizor, cu informarea obligatorie a solicitantului.

Instanța de apel nu a luat în considerare probele anexate la dosar, care confirmă că la procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt anexate fotografiile solicitate de către recurent. Totodată Inspectoratul Național de Patrulare nu a prezentat nici o probă ce ar confirma expedierea răspunsului în adresa recurentului, pentru a fi posibilă verificarea data expedierii răspunsului în termen, data recepționării, sau în general că s-ar fi dat răspuns la cererea din 28 martie 2019.

La 06 martie 2020 a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Eremia Igor, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința înregistrată la 23 martie 2020, intimatul Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a solicitat respingerea recursului declarat de Igor Eremia, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia, or temeiurile de înaintare a cererii de recurs sunt neîntemeiate și neargumentate, cu menținerea în vigoare a deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 30 ianuarie 2020 și expediată participanților la proces la 19 februarie 2020 (f.d.86), iar recurentul și avocatul său a recepționat-o la 29 februarie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție respectiv (f.d.87-88).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea

recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Igor Eremia, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh